

SABER DEMANAR PERDÓ PELS DEUTES HISTÒRICS

Demanar o no perdó als pobles indígenes i negres del Continent va dividir profundament la IV Conferència de l'Episcopat Llatinoamericà a Santo Domingo el 1992. El cardenal Primado de l'illa va prohibir l'ús de la seva Catedral per a una litúrgia de penitència demanada per un nombrós grup de bisbes. La celebració va acabar tenint lloc, per iniciativa de comunitats populars de Santo Domingo, en un lloc d'evocació històrica profunda: la plaça de Bartolomé de las Casas.

L'episcopat brasiler, pensant en els 500 anys del Brasil, ha presentat, recentment, una petició de perdó de l'Església, amb l'objectiu de continuar lluitant per un país més just i igualitari, més frater i solidari. La reflexió que va motivar aquesta petició estava basada en els suggeriments de la CNBB portats a Santo Domingo el 1992:

«L'Església confessa haver comès errors en la primera evangelització d'Amèrica Llatina. Molts d'ells van sorgir en un context en el qual hi havia escassa consciència del pluralisme cultural. En actitud penitencial, com a pastors:

- demanem perdó als pobles indígenes i als negres americans per les vegades que no vam saber reconèixer la presència de Déu en les seves cultures;

- demanem perdó per les vegades que confonem evangelització amb imposició de la cultura occidental;

- demanem perdó per la tolerància o participació a la destrucció de les cultures indígenes i africanes;

- demanem perdó als negres americans per les vegades que ens servim de l'Evangeli per justificar el seu esclavatge;

- demanem perdó per les vegades que ens vam beneficiar d'aquest esclavatge als convents, parròquies, cúries.

En demanar perdó als pobles indígenes i als negres per l'omissió i complicitat oberta o velada amb els seus conqueridors i opressors, confessem que els errors del passat persisteixen en moltes circumstàncies fins al dia d'avui. Els pobles indígenes i els negres d'Amèrica Llatina continuen amenaçats pel sistema de dominació i pel racisme vigents, i continuen vivint al marge de l'Església institucional i de la societat.

Sabem que el perdó és un procés llarg.

Considerem la nostra solidaritat incondicional i el nostre compromís amb la causa dels pobles indígenes i dels negres a les amèriques com a part integrant de la Nova Evangelització.

Conscients que l'Esperit Sant ja actua en els pobles indígenes i afroamericans molt abans de l'arribada del missioner, l'Església vol, en un nou esforç d'evangelització, reprendre la pràctica de l'era apostòlica, que valora el passat dels pobles i la seva diversitat religiosa, convidant-los a dirigir el pensament al Déu vertader i a Jesús, a qui Déu va enviar (Cfr RMI 25). Per això és necessària una pastoral específica i diferenciada.

Perquè l'església pugui avui presentar l'Evangeli als pobles indígenes i negres del nostre continent és necessari que procuri, juntament amb el primer anunci, explicitar tot el que hi ha de valor humà i de «llavors del Verb en aquest poble». Alhora, l'església procura aprofundir la seva fidelitat a l'Evangeli en el diàleg amb els valors de les cultures indígenes i afroamericanes. És la inculturació que, de la part nostra, exigeix: renúncia a tot el que és etnocentrisme i colonialisme pastoral; respecte a les persones i estimació per les seves cultures; actitud d'escolta amb amor i docilitat; coneixement de la llengua, dels valors històrics i culturals, i de les aspiracions vitals d'aquests pobles; atenció especial i respecte als símbols i ritus, a la mística indígena i afroamericana i a la punció de la dona en la religió i en la societat tribal.»

CNBB, Das Diretrizes a Santo Domingo, Documentos da CNBB, n.48, Paulinas 1992